
Csak úgy 1. fejezet

Ariana, h étf Q 25 december 2023 - 23:16:33

Az ördög besétált a látóterembe, és ellopta a levegőm. Nem szó szerint, bár olyan hihetetlen kísértést jelent számomra már csupán a jelenléte, hogy ennyi erővel tényleg maga a sátán is lehetne. Nem a klasszikus, vörös, szarvas alak, hanem szőke, kissé nyúlánk, ehhez képes széles vállakkal, és a kisfiús mosoly ellenére markáns arcvonásokkal. Modernkori sátánkiadás, ráadásul enyhén borostás. Nem bírok a véremmel.

Szabi, figyelsz?

Hát persze vágom rá. Ugyan épp elakadt a szavam és kiütötte a szívem a mellkasom, de pont ráérek tizenötödjére is meghallgatni ugyanazt.

Akkor mit mondtam?

Egyébként érdekelni szokott. Csak hát & Nehéz úgy koncentrálni, ha minden energiámat lekötöti, hogy ne pislogjak a szemben lévő asztal felé. Olyan a srác, mint a mágnés, a körmeim a farmerembe vájom, hogy valami kicsit lekötjön. Nem csodálom, hogy Zolinak feltűnt, mennyire nem hallom, amit mond nekem. A teljes világom Csabi körül forog, pedig nem tett mást, minthogy biccentett felém.

Fogalmam sincs.

Legalább kamuznál felelősközlő ötten, erre viszont megvonom a vállam. Nem igazán hat meg, ha nyqqlődik, nincs elég türelmem hozzá. Azért az alapvető udvariasság még eszembe jut.

Bocs.

Szerencsére rövid ideig duzzog, pont azt szeretem benne, hogy nem haragta. Ha az lenne, már rég nem sorolhatnám a barátaim közé, mert azt én is tudom, hogy néha rémesen bunkó és nem örököm vagyok. Ez van, így kell szeretni.

Csabi megmozdul, felkel a székről, a tekintetem azonnal rátapad, de amikor felém pillant, és találkozik a tekintetünk, teljesen elveszek.

Néha anyamásodperc, talán egy lélegzetvételnyi idő, és már el is fordul, a mosdó felé indul, ez mégis elegendő számomra ahhoz, hogy elmenjen a maradék eszem.

Tizenöt éves korom óta szerelmes vagyok belé. Nem tudom, mennyire sikerült titokban tartani, de eddig még soha senki sem kérdezett rá. Biztosan azért, mert Q elég nyilvánvalóan a lányokhoz húz.

Persze mások nem tudják, hogy tizenegyedikben elcsábítottam. Azóta

ha n éha olyanja van, az ágyamban k öt ki. Úgysem hinn é el senki, és am íg titok, egyed ül az eny ém. Nekem pedig ez sz ám í. Amikor kinyitom az ajt ót, Q m ár v égzett, épp a mosd ókagyl óhoz l ép. Azonnal észrevesz, r ám mosolyog, és komolyan, ennyivel levesz a l ábamr ól. Szoborr á v áltozva figyelem, ahogy elz árja a csapot.

Nem m ész?

Kisz árad a sz ám. Nyilv ánval óan lebuktam, hogy csup án kettesben akartam lenni vele, legal ábbis az arc ára ez van írva.

A kezemet j öttem megmosni, mert le önt öttem s örrel rukklok el Q a ment éssel, b ár fogalmam sincs, hihet Q-e. Arr ébb mozdul, helyet ad a m qvelethez, k özben viszont magamon érzem a tekintet ét. Az m ár eg ész j ó jel, hogy nem hagy itt csak így, hanem megv ár.

A bar átn Qd? k érdezek r á meggondolatlanul, azt án majdnem a falba verem a fejem. Persze, hogy az, k ül önben nem tapadna r á ennyire.

H árom h ónapja.

Na, az id Qpont stimmel.

Oldalra pillantok. Csabi a falnak d Qlve engem figyel. Annyira k ív ánatos, minden önuralmamra sz üks égem van, hogy ne pr ób álkozzak. Nem d íjazn á. Nem kalandor, tudtommal én vagyok az egyetlen f érfi partnere, de engem is csak akkor keres, ha épp szingli, és b ár becs ül öm, ami ért monog ám t ípus, ilyenkor kis h íj án belepusztulok.

Hi ányolsz?

Majdnem felnevetek k ínomban. Fogalmam sincs, milyen v álaszt v ár erre, úgyhogy ink ább nem is reag álok.

Sz ép l ány jegyzem meg mintegy mell ékesen, Csabi pedig b ólint.

Okos is. Eg ész j ól megvagyunk.

Ezt pont nem akartam hallani, de nem teszem sz óv á. Biccentek, az a tervem, hogy mag ára hagyom, miel Qtt m ég jobban h üly ét csin áln ék magamb ól, de nem engedi. F élig bel ép el ém, pont annyira, hogy megtorpanjak, és ne érjem el a kilincset.

Nekem is hi ányzol sz ólal meg halkan, majd legnagyobb meglepet ésemre k özelebb hajol, a sz ám sz él ébe ad egy pusztit, és miel Qtt egy által án összeszedhetn ém a gondolataim, egyed ül maradok.

Adok magamnak n éh ány percet, hogy kiheverjem a sokkot. Amikor vissza érek, igyekszem m ég csak abba az ir ányba sem fordulni, nem akarom l átni Qt a n Qjével, és most azt sem szeretn ém tudni, ha engem n éz. P úgy is k épes eltitkolni, hogy k özben sokszor leplezetlen ül b ámul.

A gimiben m ásf él évig ez volt. R ólam ny ílt titok volt, hogy a fi úkat szeretem, Qt pedig nem érdekelte, ha velem l átj ák. N éh ánszor a haverjai el Qttem sz ívatt ák, de sosem sz ólt vissza, egyszer qen figyelmen k ív ül hagyta Qket. Úgy tagadott, hogy sosem mondott semmit.

Elmegy ünk bulizni?

Annyira tudtam, hogy ide lyukadunk ki. Zoli rem énykedve v árja a v álaszom, nekem viszont abszol út semmi kedvem emberek k öz é menni. Nem vagyok abban a hangulatban.

Passzolom.

Ne m ár! csattan fel, és az asztal felett k özelebb hajol.

Pasizhatn ékom van! Megjegyzem, r ád is r ád f érne. Be vagy savanyodva.

Megvonom a v állam. Nem sok es ély ét l átom, hogy b árhov á is el tud r ángatni, épp megmakacsoltam magam, de az ért f áradhatatlanul gy Qzk öd, egy id Q ut án tompa zajj á csitul a hangja, ahogy a gondolataimba m élyedek. A mobilom rezzen ése r ánt vissza a val ós ágba, amikor azonban a k éperny Qre pillantok, meg vagyok gy Qz Qdve r óla, hogy k ápr ázik a szemem. Az üzenet Csabit ól j ött. Van kedved csak úgy tal álkozni?

Önk éntelen ül n ézek fel é. Hi ába a t öbbm éternyi t ávols ág, elveszek a barna szemp árban, hossz ú m ásodpercekig a foglya vagyok. Hezit álok. Az ujjaim t étov án tartom a billenty qzet felett, mintha nem tudn ám, mit írjak vissza. Azt án az els Q sz ó mellett d önt ök, ami eszembe jutott, amikor megl áttam az egyszer q k érd ést. Sz ívesen.

Innent Ql v égk épp k éptelen vagyok Zolira koncentr álni, besz élhet fel Qlem ak ármit. Azt pr ób álom megfejteti, ez m égis mit jelent. Az elm últ n égy évben Csabival rengeteg alkalommal tal álkoztunk, de annak mindig szex lett az eleje vagy a v ége. Most azonban érzem a megfogalmaz ásb ól, hogy ez úttal err Ql sz ó sincs. Kil épt ünk a komfortz ón ánk b ól egy ismeretlen ter ületre, és ez b ármennyire izgalmas, egyben ijeszt Q is. Eddig pontosan tudtam, mik a hat árok, mihez tarthatom magam.

A sz ám m ég mindig bizsereg ott, ahol meg érintett. Mit akarsz t Qlem, Csabi?

Soha életemben nem ölt özk ödtem m ég ennyire nehezen, b ár egy ébk ént sem szoktam t ök életesre venni a figur át. Most viszont k éptelen voltam eld önteni, mihez tartsam magam. Legyek laza, vagy

legal ább nyomokban n ézzek ki j ól, m ég ha épp nem is akar engem. Igaz, nem lenne rossz el érní, hogy ez m ásk épp legyen & Mindketten tudjuk, hogy minimum biszexu ális. Megn ézi a fi úkat, s Qt tudom, hogy v ágyik r ájuk. P ár éve megpr ób áltam felhozni, de cs únya t ávols ágtart ás lett bel Qle, és én tudom, hogy a mai napig nincs k ész a beismer ésre.

Sosem volt kalandor t ípus. N éha h ónapokra kik öt ött l ányok mellett, által ában az egy éjszak áσαι sem az Q hib áj áb ól v égz Qdtek ennyivel. T ársat keres, b ár nekem meggy Qz Qd ésem, hogy rossz helyen. Ezt a harcot azonban neki kell megv ívnia, én csak annyit tehetek, hogy mellette állok. Nem merem semmilyen ir ányba sem terelni. Ennyi év ut án arra egy ébk ént is r ád öbbent volna, ha t öbbet érezne ir ántam, m égsem megy a felad ás.

R ágy újtok. A mozdulat megnyugtat, m ár amennyire ez lehets éges, mert t ényleg ideges vagyok ett Ql a mostani tal álkoz ót ól. Eml ékeztet az els Q alkalomra, amikor kettesben maradtunk, a lak ásunk csendj ében, és akkor valahogy biztos voltam benne, mit szeretne. Jelenleg viszont nem értem. Bej áratott viszony a mi énk, r ám ír vagy felh ív, én pedig úgy ugrok, mint egy kiskutya, minden b üszkes égemet f élredobva. Igaz, sosem esett sz ó t öbbr Ql, így nem is nagyon érdemes v árnom, és m ég eddig csak olyasmit k ért t Qlem, amit v ágytam és élveztem. Én pedig sosem hozakodtam el Q semmivel, amivel elijeszten ém. Az, hogy nekem ez nem el ég, val ósz ín qleg pont ilyen lenne.

Nem kifejezetten a kin ézet ére vagyok r ákattanva, b ár k éts égtelen, hogy álompasi. Azt szeretem, ahogy a vil ághoz hozz á áll, az apr ó rezd ül éseit, a sz ája sz él ében megb úv ó mosolyt. Im ádom, hogy lehet vele besz élgetni, ór ákon át, nem egyszer mer ült m ár fel bennem, a szex nem csup án ür ügy-e arra, hogy egy által án átj öhessen. Hi ába ker ül ünk t ém ákat, azt tudom, hogy m ásokkal sokkal t ávols ágtart óbb. L átom a mozdulatain, a tart ása merevs ég én. Neh éz úgy ny ílt és Qszinte lenni b árkivel, hogy k özben nem vagy vele teljesen önmagad. R észben sajn álom, mert j ó lenne, ha m ások is l átn ák, hogy m ég ann ál is csod álatosabb sr ác, mint hiszik, k özben viszont élvezem, hogy a lelke egyik fel ébe egyed ül én l átok bele. K ül önlegesnek érzem magam ett Ql. K ár, hogy mindez rohadtul kev és.

A Westend bej árat án ál elnyomom a csikket a hamusban. Szombat van, t ömeg, és ut álom, hogy ennyi embert kell ker ülgetnem, mire el érek a legfels Q szintig. Ez a m ásik, ami nem f ér a fejembe. Mozi? Komolyan be ül ünk megn ézni egy ütt egy filmet? Nem n álunk, t év é vagy laptop el Qtt ücs ör ögve, hanem egy pl áz ában? Ez k ör ülbel ül

olyan, mintha befagyott volna a pokol.

Kisz úrom a t ömegben. Keresnem sem kell, vonzza a tekintetemet, ahogy álldog ál a korl átnak d Qlve, zsebre dugott k ézzel, zen ét hallgatva.

Nem a telefonj ába m élyed, hanem a k ör ül ötte l év Qket b ámulja.

Szerintem mobilt csak akkor l áttam eddig a kez ében, ha valami fontosat int ézett. Nem tudom, engem tisztel-e meg a teljes figyelmével, vagy alapb ól így van összerakva, de im ádom benne, hogy ilyen k ül önc.

Észrevesz. K ét l ép észre j árok, amikor egyenesen r ám pillant, egy m ásodpercre meg is torpanok, mert fogalmam sincs, hogyan sz úrt ki hirtelen. R ám mosolyog, mire automatikusan tov ább indulok fel é.

Szia! k ősz ön, de nem mozdul, tov ábbra is lezseren d Ql a korl átnak, csak a f ülhallgat ót veszi ki a f ül éb Ql.

Hali! K éstem? k érzem, és a biztons ág kedv é ért az ór ámra sand ítok. Csabi úgy n ézett ki, mintha m ár r ég óta v árna, pedig esk üsz öm, hogy id Qben indultam el otthonr ól.

En j öttem hamarabb.

Na igen. Mindig pontos, n éha nem értem, hogyan csin álja. Neki nem j ön k özbe sem k özleked és, sem term észeti csap ás, a sr ác biztosabb pont, mint maga a f öld.

Mit szeretn él n ézni? érdekl Qd öm, hogy mondjak is valamit.

Csabi megvonja a v áll át, és a k ín álat fel é fordul, a plak átokat n ézi. Hamar megegyez ünk, b ár meglep, hogy romantikusát akar. Azt tudom, hogy szereti, azon lep Qd ök meg, hogy velem ül be r á.

Egy ütt vessz ük meg a jegyet. A szeme sem rebben, amikor az elad ó r ám pillant a film c ím ét hallva, b ár engem nem nagyon érdekel, mit gondol. Úgy l átszik, Csabit sem. M égis v áratlanul ér azok ut án, hogy eddig szinte mindig n álunk, vagy nem t ül forgalmas helyen, emberekt Ql t ávol tal álkoztunk. Most m ár t ényleg megveszek, hogy megtudjam, mi van vele.

A film v ég éig v árnom kell vele. Tetszik neki, l átom a reakci óib ól, pedig szerintem unalmas és tucat a t ört énet. Pt m égis elb qv öli, engem pedig a lelkesed és, amivel a moziv ászonra tapad. Á, rem énytelen ül bele vagyok esve, csak Q nem veszi észre. B ár tal án jobb is, addig meg t qr a k özel ében.

Bej ött?

Felmer ül bennem, hogy hazudok, v ég ül m égis az Qszintes ég mellett d önt ök.

Nem igaz án.

A Margit-h íd fel é vessz ük az ir ányt. Csabi szeret est énk ént s ét álni, n éha ór ákra ki ül ünk a Duna partj ára, és dum álunk. B ármir Ql, ami épp esz ünkbe jut, és szeretem, hogy Qt minden érdekl, amit mondok.

Mi nem jött be benne?

Hogy már láttam párszor ezt a sztorit, más nevekkal és színekkel.

Sablon? Kérdez rá. Bólintok, mert rátapintott a lényegre. Nem lövi le az álláspontom, hanem átgondolja, és röviden megvonja a vállát.

Igen, ebben valóban van valami. Akadt benne némi plusz, de tipikus állapotja meg, és rám mosolyog, mielőtt a víz felé fordulna. Egy darabig csendben haladunk egymás mellett, zavar ez a némaság. A tenyerem a zsebemre csúsztatom, megQRülök egy szál cigiért, de Csabi utálja az ízt, és ugyan arról volt szó, hogy csak úgy találkozzunk & Az a fránya remény.

Ezen felhúdom magam, épp eléggé ahhoz, hogy rágyújtsak. Csabi döbbenten mered az ujjaim közé, őt füstölQszálra. Nem csodálom, ezer éve nem dohányoztam a közeliében.

Azt hittem, leszoktál.

Nem, csak megszoktam állni válaszolom hezitálás nélkül. Csabi nem szól egy darabig, újra a Dunát pártázza, a fényeket a túloldalon, ahogy megindulunk a rakparton.

A folyószabályozásról magyarul. Fogalmam sincs, honnan tud róla ennyit, nekem csak halványan dereng valami egy történelem vagy irodalom könyvből, pont annyi, hogy nem teljesen bambán pislogok vissza Csabira. Ilyenkor abszolút kiütözik, mennyivel miveltebb nálam. Régen nagyon zavart, már csak csupán egy icipicit.

Megállunk, körülbélül felúton a két hídközött. Csabi a körülátra támaszkodik, némán bámulja a vizet, mielőtt felsóhajt. Nyilvánvaló, hogy valami nyomja a lelkét, de magától az istennek sem nyílik meg, én pedig módjával merem csak faggatni.

Mi a baj?

Megrázza a fejét, és továbbra is a Dunát nézi, még énQt. Aztán felém fordul, találkozik a tekintetünk, Q pedig legnagyobb meglepetésemre hozzám hajol, megcsókol. A rakpart kellQszközépén, és jó, sötét van, de mégiscsak emberek járnak körülöttnk. Fogalmam sincs, mi történt, de Csabi tuti, hogy bekattant. Mégsem húzódom el, ahhoz túlágosan élvezem az érintést, és kifejezetten rossz, amikor vége szakad.

Imádtam, de miért ott beléd? Kérdezem óvatosan, Q azonban sokáig nem mond semmit, csak hümmög.

Nem tudom. Erre vágytam.

Hát jó. Ezzel nem sokat tudok kezdeni, de ha vágyik rám, annak örülök. Mégsem csak úgy lesz ebből, ha így folytatjuk. Bár akkor sem tiltakoznék, ha nem történe semmi közöttünk, ha egy

kicsit vele lehetek.

Kinek mondtad el el Qsz ör?

Hirtelen ér a v ált ás, el Qsz ör fel sem fogom, mir Ql beszél.

Mit? k érdezek vissza, de hamar leesik. Hogy meleg vagyok?

Aha.

A legjobb barátom Qmnek felelem kicsit bizonytalanul. Ma már nem tartom a kapcsolatot vele, furcsa így neveznem Qt. Az igazságban azonban nem változtat az, hogy azóta eltávolodtunk.

Hm.

Nem bírod tovább? csúszik ki a számon. Csabi neheztel Qen felsóhajt, legszívesebben leharapná a nyelvem. Végtelennek tűnő pillanat után azonban megint megfutamodik, és eltereli a tényleg. Közben azonban nem kerül el a figyelmem, hogy lopva rám-rám néz, belebizsergek a tekintete intenzitásába, és ha ez tőlem jött, állalom, hogy vesz ítek.

Gyere fel hozzám! szakítom félbe a mondat közepén, mire zavartan nemul el. Megrázza a fejét.

Nem lehet.

Ugyis szakítani fogsz, nem igaz? világítok rá a nyilvánvalóra. A csók is meglepett, ha kapcsolatban van, vagy talán én maradtam le valamir Ql.

Az már tegnap megtörtént. Elmosolyodik. De nem ez ért kerestelek meg.

Hanem? Nem válaszol, amivel egyre inkább elbizonytalanít. Ha már nincs a csaj a képen, akkor mégis mi tartja vissza? Ugy érzed, ha most szex lenne, akkor bánnád?

Igen.

Na, ezzel mintha gyomorszájon vágná. Ezer magyar ázat fut át az agyamon, de nem, az istennek sem tudom megfejtetni a motivációját, és ez megqrjít.

Miért?

Ezt nehéz megmagyarázni.

Azért jó lenne, ha legalább megpróbálnád!

Túl nyers a hangom, megszeppen, de most nincs kedvem visszavenni. Elegem van, dühös vagyok, kiábrándult, és annyira vágyom rá, hogy újra megérintsen. Az a csók igenis kevés volt.

Közénk lopódzik a távolság. Nem fizikailag, bár Csabi a távolba réved, már nem ér hozzám, hanem ez úttal lelkileg is. Bezárt el Qttem egy ajtó, és rohadatul nem találom a kulcsot.

Ez a három hónap most hosszú volt. Jobb, ha & Elakad, mintha küzdene a szavakkal, én pedig elqre félek, mit akar ilyen kezdés után mondani. Ha többé nem &

Frusztráltan fújja ki a maradék levegőt, de nem fejezi be a mondatot, mintha képtelen lenne rá. Lenyelem a kikívánczolt bosszút, rohogást, mert tuti megérted.

Hát akkor nem vágom rá, és ellököm magam a korlától, azzal a határozott szándékkal, hogy otthagynom. Utánam kap, szinte sátuként szorulnak az ujjai a karomra. Nem fordul felém, és amikor rá nézek, a gyér lámpafénynél látom, hogy még a szemét is szorosan lehunyta.

Szóval teszteled, meddig bírnod ki, hogy ne dugj pasival? Sok sikert! Van, akinek évtizedekig sikerül elhitetnie akár magával is, hogy heteró.

Eltönik a szorítás. Csabi felsóhajt, bólint, aztán röviden felnevet.

Én nélek üled bírom nehezen. Alkalmi partnert bírom, amikor találunk feleli, de mielőtt bármilyen szólhatnék, gyors puszit ad az arcomra, és elindul visszafelé. Nem követem, bármennyire is szeretném. Azt hiszem, most mind a kettőnknek szüksége van némi távolságra.

Remélem, elbukja ezt az istenverte, elmebeteg öntesztet.